

# **PRZESTĘPSTWO W ŚWIETLE KODEKSU KARNEGO**

## **ПРЕСТУПЛЕНИЕ В СВЕТЕ УГОЛОВНОГО КОДЕКСА**

**Antypova Svitlana 36512**

**Antypov Volodymyr 36910**

**Przestępstwo – czyn zabroniony uznany za zasadniczo społecznie szkodliwy lub społecznie niebezpieczny, konkretnie zdefiniowany i zagrożony karą na mocy prawa karnego.**

**(Wikipedia)**

**Преступление – запрещенный поступок, признанный общественно вредным или общественно опасным, конкретно сформулированный, совершение которого влечёт применение к мер уголовной ответственности.**

**(Википедия)**



**Nauka prawa karnego rozpatruje przestępstwo nie jako abstrakcyjny kategorię, trwałą, raz na zawsze daną, niczym nie zależną, a jak prawdziwą społeczną kategorię, ściśle powiązaną z innymi, które określają jej powstanie i istnienie zjawiskami społecznymi. Biorąc pod uwagę przestępstwo w podobny sposób, nauka prawa karnego stanowi, że przestępstwo jest historycznie zmiennej kategorią, która nie istniała zawsze, a powstała na określonym etapie rozwoju społeczeństwa ludzkiego: ze społecznym podziałem pracy, edukacji prywatnej własności, podział społeczeństwa na klasy, wraz z pojawieniem się państwa i prawa.**

Наука уголовного права рассматривает преступление не как абстрактную категорию, неизменную, раз и навсегда данную, ни от чего не зависимую, а как реальную социальную категорию, тесно связанную с другими, обуславливающими ее появление и существование социальными явлениями. Рассматривая преступление подобным образом, наука уголовного права устанавливает, что преступление является исторически изменчивой категорией, которая существовала не всегда, а возникла на определенном этапе развития человеческого общества: с общественным разделением труда, образованием частной собственности, делением общества на классы, с появлением государства и права.

**Pojęcie przestępstwa jest jednym z kluczowych kategorii prawa karnego. Do realizacji stojących przed karnym prawem zadań ochrony tożsamości, praw i wolności człowieka i obywatela, własności, bezpieczeństwa i porządku publicznego, ochrony środowiska, porządku konstytucyjnego, pokoju i bezpieczeństwa ludzkości od działań przestępczych, a także zapobiegania przestępczości, nauka prawa karnego kształtuje i określa, jakie niebezpieczne dla jednostki, społeczeństwa lub państwa działania są uznawane za przestępstwa. Przestępstwo uznaje się takie działanie, które powoduje szkodę lub stwarza zagrożenie wystąpienia znacznej szkody organom interesom, czyli obiektu zbrodni. Dlatego publiczny niebezpieczeństwo zależy przede wszystkim ofiarą przestępstwa: jego znaczenie, wartość dla społeczeństwa. Co ważniejszy obiekt zamach, tym większe wyrządzone mu krzywdy, tym większy stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu.**

Понятие преступления является одной из ключевых категорий уголовного права. Для осуществления стоящих перед уголовным законодательством задач охраны личности, прав и свобод человека и гражданина, собственности, общественного порядка и безопасности, окружающей среды, конституционного строя, мира и безопасности человечества от преступных посягательств, а также предупреждения преступлений, наука уголовного права формирует и определяет, какие опасные для личности, общества или государства деяния признаются преступлениями. Преступлением признается такое деяние, которое причиняет вред или создает угрозу причинения существенного вреда правоохранительным интересам, то есть объекту преступления. Поэтому общественная опасность определяется прежде всего объектом преступления: его важностью, социальной ценностью. Чем важнее объект посягательства, тем значительнее причиняемый ему вред, тем большая степень общественной опасности деяния.

**Dla pojęcia treści przestępstwa jak socjalnego zjawiska недостаточно dać tylko jego wyznaczenie. Należy rozewrzeć treść jego najważniejszych oznak. Dwie oznaki przestępstwa - społeczne niebezpieczeństwo i sprzeczność z prawem, które są decydujący w stosunku do takich oznak, jak winę i karalność.**



Для уяснения сущности преступления как социального явления недостаточно дать лишь его определение. Необходимо раскрыть содержание его важнейших признаков. Два признака преступления – общественная опасность и противоправность, которые являются определяющими по отношению к таким признакам, как виновность и наказуемость.

**W prawie pojęcie cechów przestępstwa nie formułuje się. W teorii pod nim rozumie się całokształt oznak, co charakteryzuje działanie jak przestępstwo. W najogólniejszym wyglądzie konstruowanie konkretnych składów przestępstw sprowadza się do następnego.**

**Przestępstwo, będąc odmianą ludzkiego zachowania, może być scharakteryzowane z dwóch stron: z punktu widzenia zewnętrznych przejawów i wewnętrznej treści. Ze zewnętrznej strony to uczynek, co produkuje przemiany w otaczającej rzeczywistości. Z wewnętrznej strony ono jest oświetlone rozsądkiem i wolą człowieka, który spełnia działanie pod wpływem pewnych motywów dla osiągnięcia postawionych celów.**

**Przestępstwo - to tylko działanie, czyli uczynek człowieka, wyrażony zewnątrz.**

В законе понятие состава преступления не формулируется. В теории под ним понимается совокупность признаков, характеризующих деяние как преступление. В самом общем виде конструирование конкретных составов преступлений сводится к следующему. Преступление, будучи разновидностью человеческого поведения, может быть охарактеризовано с двух сторон: с точки зрения внешних проявлений и внутреннего содержания. С внешней стороны это поступок, производящий изменения в окружающей действительности. С внутренней стороны оно освещено разумом и волей человека, который совершает деяние под влиянием определенных мотивов для достижения поставленных целей.

Преступление - это только действие, то есть поступок человека, выраженный



**Przyczyną przestępstwa jest pragnienie człowieka dealektować czy uniknąć niezadowolenia, tzn. zmysłowa przyroda człowieka.**

**Jak pokazuje samo miano "przestępstwo", takie działanie musi implikować przejście, przestępstwo za jakąś granicę, odchylenie czy rujnację czegośkolwiek.**

**Materialne wyznaczenie przestępstwa włącza takie oznaki, które wyznaczają, dlaczego to działanie jest przestępstwem.**

**Przede wszystkim to wskazanie na społeczne niebezpieczeństwo i obiekty zamachu.**

Причиной преступления является стремление человека получить удовольствие или избежать неудовольствия, т.е. чувственная природа человека.

Как показывает само наименование «преступление»... такое деяние должно заключать в себе переход, преступление за какой-то предел, отклонение или разрушение чего-либо.

Материальное определение преступления включает такие признаки, которые определяют, почему данное деяние является преступлением.

Прежде всего это указание на общественную опасность и объекты посягательства.

**Ludzkie zachowanie na wszystkich jego poziomach jest aktem, w którym w tym czy innym stopniu bierze udział wola i świadomość. Więc, w dowolnym zachowaniu człowieka można wydzielić dwie strony: psychiczną i fizyczną.**

**Psychiczna charakteryzuje się wewnętrznymi procesami psychicznego charakteru, co odbywa się w świadomości tego, co działa. Dowolne przestępcze zachowanie, aczkolwiek zdeterminowano w tym sensie, że ma swoją zewnętrzną przyczynę, lecz spełnia się pod kontrolą świadomości i woli. Toż każdy człowiek z normalną świadomością i wolą przy jakichkolwiek okolicznościach może wstrzymać się od naruszenia kryminalnego prawa i wybrać wariant zachowania, co odpowiada jemu.**

**Uświadomiona i silna kontrola uczynków mają dużo szczebli i grani. Przestępstwo może być umyślne, przemyślane we wszystkich detalach. Ono jest możliwe i pod postacią nagłej reakcji na pewną sytuację, pod postacią efektywnego działania i, nareszcie, pod postacią niebacznego sprawiania szkody. Jednak we wszystkich wypadkach przestępstwo przedstawia**

Человеческое поведение на всех его уровнях представляет собой акт, в котором в той или иной степени участвует воля и сознание. Таким образом, в любом поведении человека можно выделить две стороны: психическую и физическую. Психическая характеризуется внутренними процессами психического характера, происходящими в сознании действующего. Любое преступное поведение, хотя и детерминировано в том смысле, что имеет свою внешнюю причину, но совершается под контролем сознания и воли. Поэтому всякий человек с нормальным сознанием и волей при любых обстоятельствах может воздержаться от нарушения уголовного закона и выбрать соответствующий ему вариант поведения.

Осознанность и волевой контроль поступков имеют много ступеней и граней. Преступление может быть предумышленным, обдуманым во всех деталях. Оно возможно и в виде мгновенной реакции на определенную ситуацию, в виде эффективного действия и, наконец, в виде неосторожного причинения вреда. Однако во всех случаях преступление представляет собой и преступный результат, т. е. объективный вред, причиненный криминальным действием и отрицательными качествами криминальной природы (преступника).



**Przy analizie pojęcia przestępstwa bardzo ważne ustalić, dlaczego właśnie jedne, a nie inne ludzkie uczynki, działania, zachowanie prześladują się i karzą się jak przestępcze.**

**Odpowiedź na to pytanie polega na wyjaśnieniu najważniejszej materialnej oznaki przestępstwa, które jest społeczne niebezpieczeństwo. My skłonne uważać, że ta oznaka leży poza zasięgiem kryminalnego prawa jak całości kształtu norm. Można утверждать, że działania ogłaszają się przestępczymi wtedy, kiedy oni obiektywnie są niebezpieczne dla interesów społeczeństwa, dla jego członków, dla istnienia i rozkwitu państwa.**



При анализе понятия преступления очень важно установить, почему именно одни, а не другие человеческие поступки, действия, поведение преследуются и наказываются как преступные. Ответ на этот вопрос заключается в выяснении важнейшего материального признака преступления, каковым является общественная опасность. Мы склонны считать, что этот признак лежит за пределами уголовного права как совокупности норм.

Можно утверждать, что действия объявляются преступными тогда, когда они объективно опасны для интересов общества, для его членов, для существования и процветания государства.

**Trzeba oddzielnie rozpatrywać miarę społecznego niebezpieczeństwa samego działania i miarę niebezpieczeństwa jaźni. Zwyczajnie, druga właściwość uzupełnia pierwsze, lecz oni mogą i nie zbiegać się. Człowiek po raz pierwszy może popełnić bardzo ciężkie przestępstwo, chociaż do jego spełnienia on charakteryzował się pozytywnie. I, przeciwnie, notoryczny recydywista może przestąpić prawo, które przewiduje przestępstwo znikome.**

**Przestępstwo - to działania, co narusza kryminalne prawo, czyli kategoryczny imperatyw. Przy czym źródłem przestępstwa jest wolność woli. Воля, nie zależy od zewnętrznych przyczyn, ona jest wolna, autonomiczna. Wolna wola - to taka przyczyna co nie ma żadnej przyczyny, to praprzyczyna wszystkich uczynków, co nie podporządkowało się konieczności. To położenie, nie wymaga udowadniania - to rzecz w sobie, jej można tylko wierzyć, lecz jej nie wolno poznać.**

Следует раздельно рассматривать степень общественной опасности самого действия и степень опасности личности. Конечно, второе свойство дополняет первое, но они могут и не совпадать. Человек впервые может совершить очень тяжкое преступление, хотя до его совершения он характеризовался положительно. И, напротив, неисправимый рецидивист может преступить закон, который предусматривает преступление незначительное.

Преступление - это действия, нарушающие уголовный закон, то есть категорический императив. При этом источником преступления является свобода воли. Воля, не зависит от внешних причин, она является свободной, автономной. Свободная воля - это такая причина что не имеет никакой причины, это первопричина всех поступков, что не подчиняется необходимости. Это положение, не требует доказывания - это вещь в себе, ей можно только верить, но ее нельзя познать.